

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง จัดตั้งสุขาภิบาลหัวเวียง อำเภอเสนา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ด้วยกระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาเห็นว่า ท้องถิ่นบางส่วนของ ตำบลหัวเวียงและบางส่วนของตำบลบ้านกระทุ่ม อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีสภาพอันสมควรยกฐานะขึ้นเป็นสุขาภิบาลได้ ควรให้จัดตั้งสุขาภิบาลเพื่อประโยชน์ในการทะนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๕๕ จึงให้ยกฐานะท้องถิ่นบางส่วนของตำบลหัวเวียงและบางส่วนของตำบลบ้านกระทุ่ม อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จัดตั้งเป็นสุขาภิบาลมีชื่อว่า "สุขาภิบาลหัวเวียง อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา" และให้มีเขตดังต่อไปนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองตามาฝั่งเหนือ และห่างจากแม่น้ำบางกระหิงวัดตามแนวคลองตามาไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ ๑ ระยะ ๘๖๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๒ ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือข้ามแม่น้ำบางกระหิง ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ ๒ ระยะ ๒๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๓ ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ตอนเหนือของวัดโบบัวตรงริมลำรางข้างวัดโบบัวฝั่งเหนือ และห่างจากหลักเขตที่ ๓ ระยะ ๒๖๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๔ เลียบริมลำรางข้างวัดโบบัวฝั่งเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ ๔ วัดตามแนวลำรางข้างวัดโบบัว ระยะ ๑,๕๐๐ เมตร

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๕ ตรงไปทางทิศใต้ ถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของวัดใหม่บางกระทิง และห่างจากหลักเขตที่ ๕ ระยะ ๒,๕๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๖ ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ ๖ ระยะ ๔๔๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๗ ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านลำรางสาธารณะประโยชน์ถึงหลักเขตที่ ๘ ซึ่งตั้งอยู่ริมลำรางสาธารณะประโยชน์ฝั่งตะวันออก และห่างจากหลักเขตที่ ๗ ระยะ ๒๓๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๘ เลียบริมลำรางสาธารณะประโยชน์ฝั่งตะวันออก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๙ ซึ่งตั้งอยู่ริมปากลำรางสาธารณะประโยชน์ตรงจุดบรรจบกับริมแม่น้ำบางกระทิง

จากหลักเขตที่ ๙ ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านแม่น้ำบางกระทิงถึงหลักเขตที่ ๑๐ ซึ่งตั้งอยู่ริมแม่น้ำบางกระทิงฝั่งตะวันตก และห่างจากหลักเขตที่ ๙ ระยะ ๑๔๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๐ ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๑ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ ๑๐ ระยะ ๑,๓๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๑ ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๒ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ ๑๑ ระยะ ๔๗๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๒ ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๓ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ ๑๒ ระยะ ๑,๒๒๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๓ ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมคลองมโนราผิงเหนือ และห่างจากหลักเขตที่ ๑๓ ระยะ ๒๕๐ เมตร

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๑๔ เลียบริมคลองมโนราผิงเหนือ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๑๕ ซึ่งตั้งอยู่ตรงจุดบรรจบกับคลองบ้านแพนฝั่งตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๑๕ เลียบริมคลองบ้านแพนฝั่งตะวันออก ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๖ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ ๑๕ วัดตามแนวคลองบ้านแพน ระยะ ๕๕๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๑๖ ตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือข้ามคลองบ้านแพน ถึงหลักเขตที่ ๑๗ ซึ่งตั้งอยู่ริมปากลำรางฝั่งใต้

จากหลักเขตที่ ๑๗ เลียบริมลำรางฝั่งใต้ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๘ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากหลักเขตที่ ๑๗ วัดตามแนวลำราง ระยะ ๕๒๐ เมตร

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๑๘ ตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงหลักเขตที่ ๑๕ ซึ่งตั้งอยู่ริมรางฉีกฝั่งใต้ ห่างจากคลองส่งน้ำเจ้าเจ็ด-ฝักไห้ วัดตามแนวรางฉีกไปทางทิศตะวันตก ระยะ ๘๕๐ เมตร จากหลักเขตที่ ๑๕ ตรงไปทางทิศเหนือ บรรจบหลักเขตที่ ๑ ดังปรากฏในแผนที่ท้ายประกาศนี้ ตามแนวเขตที่กล่าวไว้ในประกาศนี้ ให้มีหลักข้อยกไว้เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๖

พ่วง สุวรรณรัฐ

รัฐมนตรีช่วยว่าการ ฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

